

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 19 października 2015 r.

Poz. 1641

OBWIESZCZENIE MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 25 września 2015 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1484) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. Nr 249, poz. 1829), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

- 1) ustawą z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100),
- 2) ustawą z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707),
- 3) ustawą z dnia 30 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 170, poz. 1015),
- 4) ustawą z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223),
- 5) ustawą z dnia 9 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. poz. 1205)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 25 września 2015 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

- 1) art. 11, art. 12 i art. 21 ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. Nr 249, poz. 1829), które stanowią:

„Art. 11. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2003 r. Nr 159, poz. 1548, z późn. zm.^a) w art. 27 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ministrowi właściwemu do spraw transportu podlegają Transportowy Dozór Techniczny, urzędy żeglugi śródlądowej oraz Polska Agencja Żeglugi Powietrznej.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2006 r. Nr 100, poz. 696, z późn. zm.^b) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 4 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

^{a)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 162, poz. 1568 i Nr 190, poz. 1864, z 2004 r. Nr 19, poz. 177, Nr 69, poz. 624, Nr 91, poz. 873, Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206, Nr 238, poz. 2390 i Nr 273, poz. 2702, z 2005 r. Nr 17, poz. 141, Nr 33, poz. 288, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1414 i 1417 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 45, poz. 319, Nr 75, poz. 519, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1027, Nr 144, poz. 1045, Nr 157, poz. 1119, Nr 170, poz. 1218 i Nr 220, poz. 1600.

^{b)} Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 141, poz. 1008 i Nr 170, poz. 1217.

„2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób wykonywania funkcji wynikających ze zwierzchnictwa w polskiej przestrzeni powietrznej oraz umacniania obronności, o których mowa w ust. 1, na czas pokoju, uwzględniając związane z tym obowiązki i uprawnienia odpowiednich służb i organów oraz zasadę współpracy instytucji zapewniających służby ruchu lotniczego z odpowiednimi służbami i organami wojskowymi.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i sposób przekazywania Ministrowi Obrony Narodowej funkcji, o których mowa w ust. 1, na czas wojny, stanu wojennego lub stanu wyjątkowego, z uwzględnieniem zasad współpracy instytucji zapewniających służby ruchu lotniczego z odpowiednimi służbami i organami wojskowymi oraz innymi organami państwowymi.”;

2) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. 1. W ramach wykonywania zwierzchnictwa, o którym mowa w art. 4, w polskiej przestrzeni powietrznej zapewniane są służby żeglugi powietrznej zgodnie z:

- 1) przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, a w szczególności:
 - a) rozporządzeniem (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającym ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Dz. Urz. UE L 96 z 31.03.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 23),
 - b) rozporządzeniem (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb nawigacji lotniczej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Dz. Urz. UE L 96 z 31.03.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 31),
 - c) rozporządzeniem (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Dz. Urz. UE L 96 z 31.03.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 41),
 - d) rozporządzeniem (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (Dz. Urz. UE L 96 z 31.03.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 46),
 - e) rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2096/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiającym wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej (Dz. Urz. UE L 335 z 21.12.2005, str. 13);
- 2) umowami międzynarodowymi i przepisami międzynarodowymi;
- 3) niniejszą ustawą i innymi ustawami.

2. Na podstawie umów międzynarodowych i porozumień wiążących Rzeczpospolitą Polską realizowanie niektórych zadań w zakresie zapewniania służb żeglugi powietrznej może być:

- 1) rozciągnięte na przestrzeń powietrzną poza granicą Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) wykonywane przy pomocy organów międzynarodowych określonych w tych umowach;
- 3) wykonywane przy pomocy instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej innych państw.”;

3) w art. 21 w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) sprawowanie funkcji państwowej władzy nadzorującej w zakresie realizacji zadań przez instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej.”;

4) w art. 77 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Opłaty lotniskowe, o których mowa w ust. 1, po zatwierdzeniu przez Prezesa Urzędu podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego oraz są zamieszczane w Zintegrowanym Pakiecie Informacji Lotniczych, o którym mowa w art. 121 ust. 3.”;

5) po art. 118 dodaje się w dziale VI w rozdziale 1 art. 118a w brzmieniu:

„Art. 118a. Żegluga powietrzna w polskiej przestrzeni powietrznej oraz w przestrzeni powietrznej, która, w oparciu o art. 5 ust. 2, znalazła się w obszarze odpowiedzialności Rzeczypospolitej Polskiej jest realizowana zgodnie z:

- 1) przepisami prawa Unii Europejskiej dotyczącymi Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, a w szczególności:
 - a) rozporządzeniem (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającym ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej,

- b) rozporządzeniem (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb nawigacji lotniczej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej,
 - c) rozporządzeniem (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej,
 - d) rozporządzeniem (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym;
- 2) umowami międzynarodowymi i przepisami międzynarodowymi;
 - 3) niniejszą ustawą i innymi ustawami.”;
- 6) w art. 120 ust. 1–5 otrzymują brzmienie:
- „1. Polska przestrzeń powietrzna dostępna dla żeglugi powietrznej jest klasyfikowana zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej w zakresie Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, umowami i przepisami międzynarodowymi.
2. W polskiej przestrzeni powietrznej działają instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej, a w wydzielonych częściach tej przestrzeni cywilne lub wojskowe lotniskowe organy służb ruchu lotniczego lub właściwe organy wojskowe.
3. Instytucje zapewniające służby ruchu lotniczego tworzą cywilne lotniskowe organy służb ruchu lotniczego działające w przestrzeni kontrolowanej.
4. Zarządzający lotniskami tworzą cywilne lotniskowe organy służb ruchu lotniczego działające w przestrzeni niekontrolowanej przydzielanej danym lotniskom w trybie art. 121 ust. 5 pkt 1.
5. Minister Obrony Narodowej tworzy wojskowe lotniskowe organy służb ruchu lotniczego działające w przestrzeni przydzielonej danemu lotnisku w trybie art. 121 ust. 5 pkt 1.”;

6. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem umów i przepisów międzynarodowych:

- 1) przepisy ruchu lotniczego – w rozumieniu Załącznika 2 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym;
- 2) warunki i sposób działania służb ruchu lotniczego – w rozumieniu Załącznika 11 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym.

7. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób współdziałania instytucji zapewniającej służby ruchu lotniczego z Siłami Powietrznymi Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej tak, aby zapewniona była szczególna rola systemu obrony powietrznej w zakresie przeciwdziałania zagrożeniom bezpieczeństwa państwa z powietrza w czasie pokoju.”;

- 8) w art. 122 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Użytkownik polskiej przestrzeni powietrznej jest obowiązany do niezwłocznego wykonywania poleceń instytucji zapewniających służby ruchu lotniczego oraz cywilnych i wojskowych lotniskowych organów służb ruchu lotniczego, a także organów dowodzenia obroną powietrzną, jak również poleceń przekazanych mu przez wojskowe statki powietrzne.”;

- 9) art. 122a otrzymuje brzmienie:

„Art. 122a. Jeżeli wymagają tego względy bezpieczeństwa państwa i organ dowodzenia obroną powietrzną, uwzględniając w szczególności informacje przekazane przez instytucje zapewniające służby ruchu lotniczego, stwierdzi, że cywilny statek powietrzny jest użyty do działań sprzecznych z prawem, a w szczególności jako środek ataku terrorystycznego z powietrza, statek ten może być zniszczony na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 12 października 1990 r. o ochronie granicy państwowej (Dz. U. z 2005 r. Nr 226, poz. 1944).”;

- 10) w art. 124 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zabrania się wykonywania lotów statkami powietrznymi z napędem nad obszarami parków narodowych i rezerwatów przyrody poniżej wysokości względnych podanych przez instytucje zapewniające służby ruchu lotniczego w trybie art. 122.”;

- 11) w dziale VI tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie: „Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej”;

- 12) art. 127 i 128 otrzymują brzmienie:

„Art. 127. 1. Wyznaczenie oraz certyfikacja instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej w polskiej przestrzeni powietrznej dokonywana jest zgodnie z przepisami prawa Unii Europejskiej, a w szczególności zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb nawigacji lotniczej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej oraz rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2096/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiającym wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej.

2. Wyznaczenia, o którym mowa w ust. 1, dokonuje minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z Prezesem Urzędu, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej.

3. Wniosek o wyznaczenie zainteresowana instytucja składa do Prezesa Urzędu, który po dokonaniu sprawdzenia wniosku pod względem merytorycznym i formalno-prawnym kieruje go następnie wraz z opinią do ministra właściwego do spraw transportu.

4. Certyfikacji instytucji zapewniającej służby żeglugi powietrznej dokonuje Prezes Urzędu jako organ realizujący zadania państwowej władzy nadzorującej w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającego ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej.

5. Przepisy ust. 1–4 nie naruszają przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. Nr 249, poz. 1829).

6. Zadania państwa członkowskiego określone w art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb nawigacji lotniczej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej wykonuje minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z Prezesem Urzędu i po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej.

Art. 128. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, dla realizacji przepisów prawa Unii Europejskiej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób wyznaczania instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej,
 - 2) sposób i środki realizacji przez Prezesa Urzędu jego uprawnień i obowiązków jako państwowej władzy nadzorującej
– mając na uwadze w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa i ciągłości ruchu lotniczego.”;
- 13) w art. 129 uchyla się ust. 4;
- 14) art. 130 otrzymuje brzmienie:

„Art. 130. 1. Służby żeglugi powietrznej są zapewniane odpłatnie (opłaty nawigacyjne).

2. Opłaty nawigacyjne objęte przepisami prawa Unii Europejskiej w zakresie Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, umowami międzynarodowymi oraz przepisami międzynarodowymi są ustalane i zatwierdzane zgodnie z tymi przepisami.

3. Opłaty nawigacyjne, w zakresie nieobjętym aktami prawnymi określonymi w ust. 2, są zatwierdzane przez Prezesa Urzędu.

4. Terminy zatwierdzania opłat nawigacyjnych, o których mowa w ust. 3, są takie same jak terminy zatwierdzania opłat, o których mowa w ust. 2.

5. Instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej mają prawo odmówić świadczenia usług użytkownikowi przestrzeni powietrznej, który narusza terminy i warunki płatności określone przez EUROCONTROL lub przez te instytucje.

6. Nie pobiera się opłat za loty:

- 1) wykonywane zgodnie z przepisami dla lotów z widocznością (VFR – Visual Flight Rules);
- 2) mieszane – w których część lotu wykonywana jest zgodnie z przepisami dla lotów z widocznością (VFR), a pozostała część lotu wykonywana jest zgodnie z przepisami dla lotów według wskazań przyrządów (IFR – Instrument Flight Rules) – za część lotu wykonywaną w polskiej przestrzeni powietrznej wyłącznie zgodnie z przepisami VFR;
- 3) wykonywane przez statki powietrzne o maksymalnej masie startowej poniżej 2 ton;
- 4) wykonywane wyłącznie w celu przewozu, w oficjalnej misji, panującego monarchy i jego najbliższej rodziny, głów państw, szefów rządu oraz ministrów; we wszystkich tych przypadkach cel lotu musi być potwierdzony odpowiednim oznaczeniem statusu lotu lub uwagą w planie lotu;
- 5) poszukiwawczo-ratownicze, autoryzowane przez właściwy organ koordynacji systemu poszukiwania i ratownictwa;
- 6) wojskowe wykonywane przez polskie wojskowe statki powietrzne oraz wojskowe statki powietrzne państw, w których loty polskich wojskowych statków powietrznych nie są obciążane opłatami nawigacyjnymi.

7. Udziela się dotacji celowej z budżetu państwa na sfinansowanie instytucjom zapewniającym służby żeglugi powietrznej wydatków związanych z zapewnieniem służb w przypadku lotów, o których mowa w ust. 6. Wydatki te finansowane są z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister właściwy do spraw transportu.

8. Minister właściwy do spraw transportu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mając na uwadze przepisy Unii Europejskiej w zakresie opłat nawigacyjnych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb rozliczania i dokumentowania wydatków, o których mowa w ust. 7.

9. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, sposób ustalania i zatwierdzania wysokości opłat nawigacyjnych w zakresie nieuregulowanym aktami prawnymi, o których mowa w ust. 2, oraz procedurę przekazywania informacji niezbędnych do zatwierdzenia opłat, o których mowa w ust. 2 i 3, mając na uwadze koszty związane ze świadczeniem tych usług oraz kierunkowe założenia polityki Unii Europejskiej w tym zakresie.

10. Wysokość zatwierdzonych opłat nawigacyjnych jest ogłaszana w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego oraz zamieszczana w Zintegrowanym Pakiecie Informacji Lotniczych, o którym mowa w art. 121 ust. 3. Ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego podlega również zatwierdzona zgodnie z przepisami międzynarodowymi wysokość odsetek za niezapłacone w terminie należności z tytułu opłat, o których mowa w ust. 2.

11. Prezes Urzędu ogłasza w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego przepisy międzynarodowe, o których mowa w ust. 2 i 10.”;

- 15) uchyla się art. 131;
- 16) uchyla się art. 205c;
- 17) po dziale XI dodaje się dział XIa w brzmieniu:

„Dział XIa
Kary pieniężne

Art. 209a. 1. Kto działa z naruszeniem obowiązków lub warunków wynikających z przepisów:

- 1) rozporządzenia nr 2320/2002/WE,
 - 2) rozporządzenia Komisji nr 622/2003/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiającego środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 500 do 10 000 zł.

2. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 1 do ustawy.

3. Nie podlega karze, o której mowa w pkt 2.1–2.3 załącznika nr 1 do ustawy osoba, która nie posiada poświadczenia bezpieczeństwa uprawniającego do dostępu do informacji objętych załącznikiem do rozporządzenia nr 622/2003/WE.

Art. 209b. 1. Kto działa z naruszeniem obowiązków lub warunków wynikających z przepisów:

- 1) rozporządzenia nr 261/2004/WE,
 - 2) rozporządzenia nr 2111/2005/WE
- podlega karze pieniężnej w wysokości od 200 do 8000 zł.

2. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 2 do ustawy.

3. Nie wymierza się kary, o której mowa w pkt 1.3 załącznika nr 2 do ustawy, jeżeli przewoźnik przed dniem wydania decyzji dobrowolnie zadośćuczynił pasażerowi za brak stosownej opieki.

4. Nie wymierza się kary, o której mowa w pkt 1.4 załącznika nr 2 do ustawy, jeżeli przewoźnik, pomimo zaniedbania obowiązku informowania pasażerów o przysługujących im prawach, wykonał wszystkie pozostałe obowiązki wynikające z rozporządzenia nr 261/2004/WE.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, domniemywa się, że pasażerowie zostali poinformowani o przysługujących im prawach.

Art. 209c. 1. Jeżeli instytucja zapewniająca służby żeglugi powietrznej działa z naruszeniem obowiązków lub warunków wynikających z przepisów rozporządzenia (WE) 550/2004 Prezes Urzędu może nałożyć na nią karę pieniężną w wysokości od 20 000 do 40 000 zł.

2. Wykaz naruszeń obowiązków lub warunków, o których mowa w ust. 1, oraz wysokość kar pieniężnych za poszczególne naruszenia określa załącznik nr 3 do ustawy.

3. Jeżeli wyznaczona organizacja, o której mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) 550/2004, sprawuje swoją funkcję bez ważnego upoważnienia – Prezes Urzędu może nałożyć na nią karę pieniężną w wysokości 40 000 zł.

Art. 209d. Kto wbrew art. 88 ust. 3 wykorzystuje niezarejestrowane lotnicze urządzenia naziemne – podlega karze pieniężnej w wysokości 40 000 zł.

Art. 209e. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 209a–209d, Prezes Urzędu wymierza w drodze decyzji administracyjnej.

2. Kara pieniężna nieuiszczona w wyznaczonym terminie podlega wraz z odsetkami za zwłokę ściąganiu w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

3. Kwoty ściągane z tytułu kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

4. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

- 18) uchyla się art. 230;
- 19) użyte w art. 68 ust. 2 pkt 9, art. 69 ust. 4, art. 86 ust. 2, 5 i 6, art. 119 ust. 4 pkt 2, art. 125 ust. 1, art. 135 ust. 2 i 9 i art. 135a ust. 1 pkt 4 w różnych przypadkach wyrazy „państwowy organ zarządzania ruchem lotniczym” zastępuje się użytymi w odpowiednim przypadku wyrazami:
- a) „instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej” – w przypadku art. 68 ust. 2 pkt 9, art. 135 ust. 2 i 9 i art. 135a ust. 1 pkt 4,
 - b) „instytucje zapewniające służby ruchu lotniczego” – w przypadku art. 69 ust. 4, art. 86 ust. 2, 5 i 6, art. 119 ust. 4 pkt 2 i art. 125 ust. 1;
- 20) dodaje się załączniki nr 1–3 w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej ustawy.

„Załącznik nr 1

Lp.	Wyszczególnienie naruszeń	Wysokość kary w zł
1.	Naruszenia przepisów rozporządzenia nr 2320/2002/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiającego wspólne zasady w dziedzinie bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego – Deklaracja międzyinstytucjonalna (Dz. Urz. WE L 355 z 30.12.2002)	
1.1.	Naruszenie obowiązków, o których mowa w pkt 2.2.1.(iii) załącznika do rozporządzenia	5 000
1.2.	Naruszenie obowiązków, o których mowa w pkt 2.1. załącznika do rozporządzenia	10 000
1.3.	Naruszenie obowiązku patrolowania, o którym mowa w pkt 2.2.2. załącznika do rozporządzenia	2 000
1.4.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w pkt 3.2.3. lit. b załącznika do rozporządzenia	5 000
1.5.	Niezapewnienie ochrony przy pomocy ogrodzeń, straży, patroli, o której mowa w pkt 2.4. lit. b	10 000
1.6.	Naruszenie obowiązku poddawania nadzorowi, o którym mowa w pkt 2.4. lit. c	10 000
1.7.	Umieszczenie na pokładzie statku powietrznego bagażu z naruszeniem pkt 5.1.	5 000
1.8.	Naruszenie obowiązku kontrolowania, o którym mowa w pkt 2.2.1.(i) załącznika do rozporządzenia	10 000
1.9.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w pkt 2.2.1 (v) załącznika do rozporządzenia	500
1.10.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w pkt 2.2.1 (viii) załącznika do rozporządzenia	500
1.11.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w pkt 2.2.1 (ii) załącznika do rozporządzenia	5 000
1.12.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w pkt 2.3. lit. b załącznika do rozporządzenia	10 000
1.13.	Naruszenie obowiązku kontroli, o którym mowa w pkt 2.3. lit. a załącznika do rozporządzenia	10 000

1.14.	Naruszenie obowiązków, o których mowa w pkt 4.3.1. załącznika do rozporządzenia	10 000
1.15.	Naruszenie obowiązków, o których mowa w pkt 4.1. załącznika do rozporządzenia	10 000
1.16.	Zabranie na pokład statku powietrznego zapasów lub dostaw prowiantu przewoźnika lotniczego wbrew pkt 9.2.3. załącznika do rozporządzenia	10 000
1.17.	Zabranie na pokład statku powietrznego dostaw środków czyszczących wbrew pkt 10.2.3. załącznika do rozporządzenia	10 000
1.18.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w pkt. 6.1. załącznika do rozporządzenia	10 000
1.19.	Naruszenie obowiązków, o których mowa w pkt 7.1. lub pkt 7.3. załącznika do rozporządzenia	10 000
1.20.	Naruszenie obowiązków, o których mowa w pkt 8.1. i pkt 8.3. załącznika do rozporządzenia	10 000
1.21.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w pkt 4.2. załącznika do rozporządzenia	2 000
2.	Naruszenia przepisów rozporządzenia nr 622/2003/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r. ustanawiającego środki w celu wprowadzenia w życie wspólnych podstawowych standardów dotyczących bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego (Dz. Urz. WE L 89 z 05.04.2003)	
2.1.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w pkt 3.1.2.3. załącznika do rozporządzenia	2 000
2.2.	Dopuszczenie przewozu broni lub innych przedmiotów zabronionych w miejscu dostępnym dla pasażera i załogi (pkt 4.1.1.1.a-e lub 5.2.3.1. załącznika do rozporządzenia)	10 000
2.3.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa pkt 5.2.1.1. lub 5.2.2.c. załącznika do rozporządzenia.	1 000

Załącznik nr 2

Lp.	Wyszczególnienie naruszeń	Wysokość kary w zł
1.	Naruszenia przepisów rozporządzenia nr 261/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie nr 295/91/EWG	
1.1.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1	od 200 do 4800
1.2.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 8 ust. 1	od 200 do 4800
1.3.	Naruszenie obowiązku opieki, o którym mowa w art. 9	od 200 do 4800
1.4.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 14	od 200 do 4800
1.5.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 7	od 1000 do 2500

1.6.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 10 ust. 2	od 200 do 4800
1.7.	Naruszenie zakazu pobrania dodatkowej zapłaty za umieszczenie w klasie wyższej niż ta, na którą został wykupiony bilet, o którym mowa w art. 10 ust. 1	od 200 do 4800
2.	Naruszenie przepisów rozporządzenia nr 2111/2005/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylającego art. 9 dyrektywy 2004/36/WE	
2.1.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 11	od 2000 do 8000
2.2.	Naruszenie obowiązku, o którym mowa w art. 12	od 200 do 4800

Załącznik nr 3

Lp.	Wyszczególnienie naruszeń	Wysokość kary w zł
1.	Naruszenia przepisów rozporządzenia (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb nawigacji lotniczej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej	
1.1.	Utrudnianie przez instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej prac państwowej władzy nadzorującej polegających na weryfikowaniu spełniania przez tę instytucję wymogów rozporządzenia	20 000
1.2.	Naruszenie przez instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej obowiązku, o którym mowa w art. 12 ust. 1	40 000
1.3.	Naruszenie przez instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej obowiązku, o którym mowa w art. 12 ust. 2	40 000
1.4.	Naruszenie przez instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej obowiązku, o którym mowa w art. 12 ust. 3	20 000
1.5.	Naruszenie przez instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 1	20 000
1.6.	Naruszenie przez instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 2	20 000
2.	Naruszenia przepisów rozporządzenia (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym	
2.1.	Naruszenie przez instytucję zapewniającą służby żeglugi powietrznej obowiązku, o którym mowa w art. 6 ust. 2	20 000

„Art. 21. Dotychczasowe akty wykonawcze wydane na podstawie art. 4 ust. 2 i 3, art. 121 ust. 3–5 i 6 i art. 130 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 12, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 2 i 3, art. 121 ust. 4–7 i art. 130 ust. 8 i 9 tej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy.”;

- 2) art. 36 i art. 38 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100), które stanowią:

„Art. 36. 1. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie przepisów dotychczasowych pozostają w mocy.”

„Art. 38. Ustawa wchodzi w życie po upływie 21 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 3) art. 30 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707), który stanowi:

„Art. 30. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2011 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 21 i art. 22, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 1, 6, 12–15 i 17, art. 2–5, art. 7, art. 8, art. 10–12, art. 14–17, art. 19, art. 20 oraz art. 23, które wchodzi w życie po upływie 4 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) (uchylony).”;

- 4) art. 20 ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 170, poz. 1015), który stanowi:

„Art. 20. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 10 – który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 147 w zakresie art. 205a ust. 1 pkt 3 – który wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 1 pkt 116 lit. d i pkt 120 w zakresie art. 179 ust. 7 – które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 4) art. 1 pkt 12, 13 i 83 – które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2012 r.;
- 5) art. 3 w zakresie art. 22a – który wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia.”;

- 5) odnośnika nr 1, nr 2 i nr 3 oraz art. 152 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223), które stanowią:

„¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wykonuje postanowienia:

- 1) rozporządzenia Komisji (WE) nr 748/2009 z dnia 5 sierpnia 2009 r. w sprawie wykazu operatorów statków powietrznych, którzy wykonywali działalność lotniczą wymienioną w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE poczynając od dnia 1 stycznia 2006 r. ze wskazaniem administrującego państwa członkowskiego dla każdego operatora statków powietrznych (Dz. Urz. UE L 219 z 22.08.2009, str. 1, z późn. zm.);
- 2) rozporządzenia Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 302 z 18.11.2010, str. 1, z późn. zm.);
- 3) rozporządzenia Komisji (UE) nr 550/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustalającego, na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, pewne ograniczenia w zakresie wykorzystania międzynarodowych jednostek z tytułu projektów związanych z gazami przemysłowymi (Dz. Urz. UE L 149 z 08.06.2011, str. 1);
- 4) rozporządzenia Komisji (UE) nr 600/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie weryfikacji raportów na temat wielkości emisji gazów cieplarnianych i raportów dotyczących tonokilometrów oraz akredytacji weryfikatorów zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 1);
- 5) rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 30, z późn. zm.);

- 6) rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013, str. 1);
 - 7) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylającego decyzję 280/2004/WE (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, str. 13, z późn. zm.);
 - 8) rozporządzenia Komisji (UE) nr 1123/2013 z dnia 8 listopada 2013 r. w sprawie określania uprawnień do międzynarodowych jednostek emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 299 z 09.11.2013, str. 32).
- 2) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631, z późn. zm.).
- 3) Niniejsza ustawa wykonuje następujące decyzje:
- 1) decyzję Komisji z dnia 13 listopada 2006 r. w sprawie zapobiegania podwójnemu liczeniu redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w przypadku projektów realizowanych w ramach protokołu z Kioto (2006/780/WE) (Dz. Urz. UE L 316 z 16.11.2006, str. 12);
 - 2) decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2009/406/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 136, z późn. zm.);
 - 3) decyzję Komisji z dnia 8 czerwca 2009 r. w sprawie szczegółowej interpretacji rodzajów działalności lotniczej wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2009/450/WE) (Dz. Urz. UE L 149 z 12.06.2009, str. 69);
 - 4) decyzję Komisji z dnia 22 października 2010 r. dostosowującą w całej Unii liczbę uprawnień, które mają być wydane w ramach systemu unijnego na rok 2013, oraz uchylającą decyzję 2010/384/UE (2010/634/UE) (Dz. Urz. UE L 279 z 23.10.2010, str. 34);
 - 5) decyzję Komisji K (2011) 1983 wersja ostateczna z dnia 29 marca 2011 r. w sprawie metodologii przejściowego przydziału instalacjom wytwarzającym energię elektryczną bezpłatnych uprawnień do emisji na mocy art. 10c ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE (decyzja niepublikowana);
 - 6) decyzję Komisji z dnia 27 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na mocy art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2011/278/UE) (Dz. Urz. UE L 130 z 17.05.2011, str. 1, z późn. zm.);
 - 7) decyzję Komisji z dnia 30 czerwca 2011 r. w sprawie ogólnounijnej ilości uprawnień, o której mowa w art. 3e ust. 3 lit. a–d dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (2011/389/UE) (Dz. Urz. UE L 173 z 01.07.2011, str. 13);
 - 8) decyzję Komisji z dnia 26 marca 2013 r. określającą roczne limity emisji państw członkowskich na lata 2013–2020 zgodnie z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE (2013/162/UE) (Dz. Urz. UE L 90 z 28.03.2013, str. 106);
 - 9) decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 377/2013/UE z dnia 24 kwietnia 2013 r. wprowadzającą tymczasowe odstępstwa od dyrektywy 2003/87/WE ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz. Urz. UE L 113 z 25.04.2013, str. 1);
 - 10) decyzję Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotyczącą standardowego współczynnika wykorzystania zdolności produkcyjnych zgodnie z art. 18 ust. 2 decyzji 2011/278/UE (2013/447/UE) (Dz. Urz. UE L 240 z 07.09.2013, str. 23);

- 11) decyzję Komisji z dnia 5 września 2013 r. dotyczącą krajowych środków wykonawczych w odniesieniu do przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji gazów cieplarnianych zgodnie z art. 11 ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (2013/448/UE) (Dz. Urz. UE L 240 z 07.09.2013, str. 27);
- 12) decyzję Komisji z dnia 27 października 2014 r. ustalającą, zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, wykaz sektorów i podsektorów uważanych za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji na lata 2015–2019 (2014/746/UE) (Dz. Urz. UE L 308 z 29.10.2014, str. 114).”

„Art. 152. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

- 6) art. 2 i art. 3 ustawy z dnia 9 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. poz. 1205), które stanowią:

„Art. 2. Prezes Rady Ministrów może przedłużyć okres pełnienia obowiązków, o którym mowa w art. 6 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, osobie pełniącej obowiązki Prezesa Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy o 12 miesięcy.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.”.

Marszałek Sejmu: *M. Kidawa-Błońska*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej
Polskiej z dnia 25 września 2015 r. (poz. 1641)

USTAWA

z dnia 8 grudnia 2006 r.

o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Tworzy się Polską Agencję Żeglugi Powietrznej (PAŻP), zwaną dalej „Agencją”.

2. Agencja jest państwową osobą prawną.

3. Siedzibą Agencji jest miasto stołeczne Warszawa.

4. Agencja może tworzyć oddziały terenowe.

5. W stosunkach z zagranicą Agencja posługuje się nazwą w języku angielskim w brzmieniu: Polish Air Navigation Services Agency (PANSA).

Art. 2. 1. Agencja podlega ministrowi właściwemu do spraw transportu, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Prawa i obowiązki państwowej władzy nadzorującej, w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającego ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Dz. Urz. UE L 96 z 31.03.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 23) określone w rozporządzeniu (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb nawigacji lotniczej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Dz. Urz. UE L 96 z 31.03.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 31) i rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2096/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiającego wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej (Dz. Urz. UE L 335 z 21.12.2005, str. 13) oraz inne prawa i obowiązki w zakresie wykonywania bieżącego nadzoru nad realizacją zadań przez Agencję, wykonuje Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

Art. 3. 1. Agencja zapewnia bezpieczną, ciągłą, płynną i efektywną żeglugę powietrzną w polskiej przestrzeni powietrznej przez wykonywanie funkcji instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej, zarządzanie przestrzenią powietrzną oraz zarządzanie przepływem ruchu lotniczego zgodnie z:

- 1) przepisami Unii Europejskiej dotyczącymi Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej, a w szczególności:
 - a) rozporządzeniem (WE) nr 549/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. ustanawiającym ramy tworzenia Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej,
 - b) rozporządzeniem (WE) nr 550/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie zapewniania służb nawigacji lotniczej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej,
 - c) rozporządzeniem (WE) nr 551/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie organizacji i użytkowania przestrzeni powietrznej w Jednolitej Europejskiej Przestrzeni Powietrznej (Dz. Urz. UE L 96 z 31.03.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 41),
 - d) rozporządzeniem (WE) nr 552/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 marca 2004 r. w sprawie interoperacyjności Europejskiej Sieci Zarządzania Ruchem Lotniczym (Dz. Urz. UE L 96 z 31.03.2004; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 7, t. 8, str. 46),
 - e) rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2096/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiającym wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej;
- 2) umowami międzynarodowymi i uchwałami organizacji międzynarodowych, o których mowa w art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „Prawem lotniczym”, i wymaganiami międzynarodowymi, o których mowa w art. 3 ust. 4 Prawa lotniczego;
- 3) przepisami Prawa lotniczego oraz innymi przepisami, o ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 768 oraz z 2015 r. poz. 978, 1221 i 1586.

2. Agencja może wykonywać, na podstawie umów i porozumień, zadania określone w ust. 1 także w przestrzeni powietrznej państw obcych, która, zgodnie z tymi umowami i porozumieniami, znajduje się w obszarze odpowiedzialności Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Na podstawie umów i porozumień służby żeglugi powietrznej w części polskiej przestrzeni powietrznej mogą być zapewniane przez instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej państw obcych lub organy międzynarodowe określone w tych umowach lub porozumieniach.

4. Agencja współdziała z odpowiednimi służbami i organami wojskowymi oraz innymi służbami i organami państwowymi.

5. W czasie wojny i stanu wojennego Agencja staje się częścią systemu obrony powietrznej kraju i podlega Ministrowi Obrony Narodowej.

Rozdział 2

Działalność i organizacja Agencji

Art. 4. 1. Agencja zapewnia w przestrzeni powietrznej, o której mowa w art. 3, służbę ruchu lotniczego oraz inne służby żeglugi powietrznej: służbę łączności, służbę nawigacji, służbę dozoru oraz służbę informacji lotniczej, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Lotniskowa służba informacji powietrznej, wchodząca w skład służby ruchu lotniczego, może być zapewniana także przez inne podmioty.

3. Agencja realizuje inne zadania niż określone w ust. 1 dla instytucji zapewniających służby żeglugi powietrznej, wskazane w Prawie lotniczym oraz w jej statucie, a w szczególności:

- 1) dostarcza użytkownikom przestrzeni powietrznej informacje meteorologiczne;
- 2) dokonuje zakupu, utrzymuje oraz modernizuje urządzenia i systemy łączności lotniczej, nawigacji i dozoru przestrzeni powietrznej;
- 3) kontroluje z powietrza systemy łączności lotniczej, nawigacji i dozoru przestrzeni powietrznej;
- 4) prowadzi szkolenia i udziela konsultacji w zakresie żeglugi powietrznej;
- 5) prowadzi działalność badawczo-rozwojową w zakresie żeglugi powietrznej;
- 6) zapewnia projektowanie procedur lotu.

3a.²⁾ Agencja udostępnia nieodpłatnie organom Inspekcji Ochrony Środowiska, na ich wniosek, informacje niezbędne do oszacowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 87 i art. 88 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223).

4. Agencja zapewnia koordynację działań poszukiwawczo-ratowniczych.

5. Agencja, po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw transportu, może prowadzić także inną działalność, niezwiązaną z realizacją zadań wskazanych w ust. 1 i 3, przy zachowaniu warunku wyodrębnienia w księgach rachunkowych tej działalności.

6.³⁾ Agencja może realizować zadanie polegające na zapewnianiu służby ruchu lotniczego na zasadach określonych w ustawie z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2015 r. poz. 696), po uzyskaniu zgody ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 5. 1. Agencja działa na podstawie ustawy oraz statutu.

2. Agencja działa zgodnie z następującymi planami działalności:

- 1) pięcioletnim – corocznie aktualizowanym,

²⁾ Dodany przez art. 121 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. poz. 1223), która weszła w życie z dniem 9 września 2015 r.

³⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 33 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100), która weszła w życie z dniem 27 lutego 2009 r.

- 2) rocznym – w skład którego wchodzi plan finansowy obejmujący rok obrotowy pokrywający się z rokiem kalendarzowym

– opracowywanymi zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2096/2005 z dnia 20 grudnia 2005 r. ustanawiającym wspólne wymogi dotyczące zapewniania służb żeglugi powietrznej.

3. Prezes Agencji przedstawia Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego do zaopiniowania, do dnia 1 listopada każdego roku, projekt rocznego planu działalności na rok następny i projekt zaktualizowanego pięcioletniego planu działalności.

4. Prezes Agencji przedstawia do zatwierdzenia ministrowi właściwemu do spraw transportu zaopiniowane przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego projekty planów, o których mowa w ust. 2, w terminie do dnia 1 grudnia każdego roku.

5. Do czasu zatwierdzenia rocznego planu działalności Agencja działa na podstawie projektu tego planu.

6. Minister właściwy do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, z uwzględnieniem przepisów prawa Unii Europejskiej dotyczących w szczególności zasad prowadzenia działalności przez instytucje zapewniające służby żeglugi powietrznej oraz ich gospodarki finansowej, mając na uwadze potrzebę sprawnej realizacji przez nią zadań, także w czasie wojny i stanu wojennego, nadaje Agencji statut określający w szczególności:

- 1) strukturę wewnętrzną;
- 2) system kontroli wewnętrznej;
- 3) liczbę, zasięg terytorialny i siedziby oddziałów terenowych.

Art. 6. 1. Organem kierującym działalnością Agencji i reprezentującym ją na zewnątrz jest Prezes Agencji, zwany dalej „Prezesem”.

2. Do zadań Prezesa należy w szczególności:

- 1) zapewnienie realizacji zadań przez Agencję zgodnie z prawem Unii Europejskiej i prawem krajowym oraz przepisami międzynarodowymi;
- 2) uczestniczenie w inicjatywach i projektach międzynarodowych związanych z działalnością Agencji – za zgodą ministra właściwego do spraw transportu;
- 3) opracowywanie projektów rocznych i pięcioletnich planów działalności Agencji;
- 4) opracowywanie rocznych sprawozdań z działalności Agencji;
- 5) sporządzanie rocznego sprawozdania finansowego;
- 6) wybór biegłego rewidenta do badania sprawozdania finansowego Agencji oraz złożenie wniosku do Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego o jego zatwierdzenie;
- 7) sprawowanie zarządu majątkiem Agencji.

3. Prezesa powołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, zaopiniowany przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, spośród kandydatów wyłonionych w drodze konkursu.

4. Kandydat ubiegający się o powołanie na stanowisko Prezesa powinien spełniać następujące wymagania:

- 1) posiada wykształcenie wyższe;
- 2) jest żołnierzem rezerwy lub nie podlega powszechnemu obowiązkowi obrony;
- 3) jest obywatelem polskim;
- 4) korzysta z pełni praw publicznych;
- 5) nie był karany za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 6) posiada co najmniej pięcioletni staż pracy, w tym co najmniej trzyletni staż pracy na stanowiskach kierowniczych związanych z lotnictwem cywilnym;
- 7) zna biegle co najmniej język angielski.

5. W skład komisji konkursowej, powoływanej przez ministra właściwego do spraw transportu, wchodzi: dwóch przedstawicieli Prezesa Rady Ministrów, dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw transportu, jeden przedstawiciel Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, jeden przedstawiciel Ministra Obrony Narodowej, jeden przedstawiciel ministra właściwego do spraw finansów publicznych, posiadający wiedzę i doświadczenie w zakresie lotnictwa cywilnego lub zarządzania.

6. Obsługę organizacyjno-techniczną komisji konkursowej zapewnia minister właściwy do spraw transportu.

7. W toku konkursu sprawdzeniu przez komisję konkursową podlegają wiedza, predyspozycje oraz umiejętności kandydatów niezbędne do wykonywania zadań na stanowisku Prezesa.

8. Minister właściwy do spraw transportu, uwzględniając potrzebę zapewnienia obiektywności i jawności postępowania oraz sprawnego przeprowadzenia konkursu, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres tematyczny konkursu, w tym obejmujący znajomość języka obcego;
- 2) organizację i sposób przeprowadzania konkursu.

9. Na wniosek Prezesa minister właściwy do spraw transportu powołuje nie więcej niż dwóch zastępców Prezesa. Jeden z zastępców Prezesa powinien posiadać wiedzę, umiejętności i co najmniej trzyletnie doświadczenie zawodowe w zakresie kierowania instytucjami zapewniającymi służby ruchu lotniczego. Przepis ust. 4 pkt 1–5 i 7 stosuje się odpowiednio.

10. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, odwołuje Prezesa w przypadku:

- 1) prawomocnego skazania za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe;
- 2) rażącego naruszenia przepisów prawa;
- 3) utraty obywatelstwa polskiego;
- 4) rezygnacji ze stanowiska;
- 5) utraty praw publicznych.

11. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, może odwołać Prezesa w przypadku:

- 1) niewykonania lub nieprawidłowego wykonania jednego z zadań, o których mowa w ust. 2;
- 2) utraty zdolności do pełnienia obowiązków służbowych z powodu choroby trwającej dłużej niż 9 miesięcy lub innej długotrwałej przeszkody w pełnieniu obowiązków;
- 3) prowadzenia działalności, która pozostaje w sprzeczności z wykonywanymi obowiązkami.

12.⁴⁾ W przypadku odwołania Prezesa Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, powierza zastępcy Prezesa lub innej osobie pełnienie obowiązków Prezesa, na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, z możliwością przedłużania tego okresu o kolejne 6 miesięcy, nie więcej niż dwukrotnie.

13. Przepisy ust. 10–12 stosuje się odpowiednio do zastępców Prezesa.

14. Prezes Rady Ministrów ustala wysokość wynagrodzenia Prezesa i jego zastępców zgodnie z ustawą z dnia 3 marca 2000 r. o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi (Dz. U. z 2013 r. poz. 254, z późn. zm.⁵⁾).

Art. 6a.⁶⁾ 1. Czas pracy kontrolerów ruchu lotniczego obejmujący:

- 1) pracę na stanowisku operacyjnym,
- 2) czynności pomocnicze i przygotowawcze do wykonania czynności na stanowisku operacyjnym,
- 3) przejmowanie i przekazywanie stanowiska operacyjnego,
- 4) prowadzenie i nadzorowanie szkolenia praktycznego (OJT) oraz egzaminowanie

– nie może przekraczać 8 godzin na dobę i przeciętnie 30 godzin na tydzień, w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym nieprzekraczającym 3 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Do czasu pracy, o którym mowa w ust. 1, wlicza się przerwy w wymiarze nie mniejszym niż 25% dobowego wymiaru czasu pracy.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 1 ustawy z dnia 9 lipca 2015 r. o zmianie ustawy o Polskiej Agencji Żeglugi Powietrznej (Dz. U. poz. 1205), która weszła w życie z dniem 21 sierpnia 2015 r.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1645, z 2014 r. poz. 1877 oraz z 2015 r. poz. 1322.

⁶⁾ Dodany przez art. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy – Prawo lotnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 170, poz. 1015), która weszła w życie z dniem 18 września 2011 r.

3. Czas pracy kontrolerów ruchu lotniczego obejmujący w szczególności:

- 1) szkolenie zawodowe, w tym trening na symulatorze kontroli ruchu lotniczego,
- 2) badania lotniczo-lekarskie,
- 3) udział w grupach zadaniowych i projektach związanych z rozwojem zarządzania ruchem lotniczym

– nie może przekraczać 8 godzin na dobę oraz 40 godzin na tydzień, w przeciętnie pięciodniowym tygodniu pracy w przyjętym okresie rozliczeniowym.

4. Sposób obliczania wymiaru czasu pracy kontrolerów ruchu lotniczego, o którym mowa w ust. 1 i 3, ustala się w zakładowym układzie zbiorowym pracy lub regulaminie pracy w uzgodnieniu ze związkami zawodowymi reprezentującym kontrolerów ruchu lotniczego.

5. Rozkład czasu pracy kontrolerów ruchu lotniczego jest ustalany na okres rozliczeniowy. W rozkładzie czasu pracy wskazuje się, które z czynności określonych w ust. 1 lub 3 mają być wykonywane przez kontrolera ruchu lotniczego.

Rozdział 3

Gospodarka Agencji

Art. 7. 1. Skarb Państwa nie odpowiada za zobowiązania Agencji, Agencja nie odpowiada za zobowiązania Skarbu Państwa.

2. Zbycie środków trwałych wchodzących w skład systemu zabezpieczenia ruchu lotniczego wymaga zgody ministra właściwego do spraw transportu.

3. Uprawnienia ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa określone w art. 5a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (Dz. U. z 2012 r. poz. 1224, z późn. zm.⁷⁾) wykonuje w stosunku do Agencji minister właściwy do spraw transportu.

4. Agencja może zaciągać kredyty i pożyczki, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Kredyty i pożyczki w wysokości przekraczającej równowartość w walucie polskiej 50 000 euro Agencja może zaciągać za zgodą ministra właściwego do spraw transportu.

6. Agencja nie może udzielać poręczeń i gwarancji.

7. Wielkości wyrażone w euro przelicza się na walutę polską po średnim kursie ustalonym przez Narodowy Bank Polski na pierwszy dzień roboczy roku obrotowego w Tabeli 1 kursów średnich.

Art. 8. 1. Agencja prowadzi samodzielną gospodarkę finansową, z uwzględnieniem prawa Unii Europejskiej, umów międzynarodowych oraz przepisów Europejskiej Organizacji Bezpieczeństwa Żeglugi Powietrznej EUROCONTROL, zwanej dalej „EUROCONTROL”, dotyczących systemu opłat nawigacyjnych w tym zasad ustalania i pobierania opłat oraz wystawiania faktur określonych przez komórkę organizacyjną EUROCONTROL – Centralne Biuro Opłat Trasowych (CRCO).

2. W zakresie nieobjętym przepisami i postanowieniami umów, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy krajowe, o ile niniejsza ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 9. 1. Agencja pokrywa koszty prowadzenia swojej działalności z własnych przychodów.

2. Plan finansowy Agencji określa w szczególności:

- 1) przychody;
- 2) koszty;
- 3) wynik finansowy brutto;
- 4) obowiązkowe obciążenia wyniku finansowego;
- 5) wynik finansowy netto;
- 6) proponowany podział lub pokrycie wyniku finansowego netto.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 978, 1223 i 1322.

3. Jeżeli zatwierdzona przez EUROCONTROL podstawa kosztowa stawki jednostkowej opłaty trasowej jest inna niż wskazana w planie finansowym, o którym mowa w ust. 2, dokonuje się korekty planu finansowego.

4. Źródłami przychodów Agencji są:

- 1) przychody z opłat za świadczone usługi;
- 2) dobrowolne wpłaty i zapisy;
- 3)⁸⁾ odsetki od wolnych środków przekazanych w depozyt zgodnie z przepisami o finansach publicznych;
- 4) dotacje celowe;
- 5) inne przychody, w tym środki uzyskane w ramach bezzwrotnej pomocy.

5. Agencja może uzyskiwać dotacje celowe na dofinansowanie zadań określonych w art. 4 ust. 1 i 3 w wysokości ustalonej w ustawie budżetowej.

6. Tworzy się następujące fundusze Agencji:

- 1) fundusz założycielski;
- 2) fundusz zapasowy;
- 3) inne fundusze tworzone na podstawie odrębnych przepisów.

7. Fundusz założycielski Agencji stanowi równowartość aktywów netto przekazanych Agencji na prowadzenie przez nią działalności.

8. Zysk netto Agencji za rok obrotowy przeznaczają się na fundusze, o których mowa w ust. 6 pkt 2 i 3.

9. Stratę netto Agencji za rok obrotowy pokrywa się z funduszu zapasowego. Jeżeli strata netto jest wyższa niż fundusz zapasowy, część straty niepokryta z funduszu zapasowego pokrywana jest z funduszu założycielskiego.

10. Prezes sporządza sprawozdanie finansowe zgodnie z Międzynarodowymi Standardami Rachunkowości, Międzynarodowymi Standardami Sprawozdawczości Finansowej oraz związanymi z nimi interpretacjami zawartymi w rozporządzeniach Komisji Europejskiej, zwanymi dalej „MSR”.

11. W zakresie nieuregulowanym przez MSR Agencja stosuje przepisy ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2013 r. poz. 330, z późn. zm.⁹⁾).

12. Sprawozdanie finansowe Agencji podlega badaniu przez biegłego rewidenta zatwierdzonego przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego.

13. Prezes przedstawia Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego do zaopiniowania:

- 1) sprawozdanie finansowe Agencji wraz z opinią i raportem biegłego rewidenta,
- 2) roczne sprawozdanie z działalności Agencji

– za rok ubiegły, nie później niż w terminie 5 miesięcy od dnia bilansowego.

14. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego opiniuje sprawozdania, o których mowa w ust. 13, w terminie miesiąca od dnia ich otrzymania.

15. Minister właściwy do spraw transportu zatwierdza zaopiniowane i przedstawione mu przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego sprawozdania, o których mowa w ust. 13, nie później niż w terminie miesiąca od dnia ich otrzymania.

Art. 10. 1. Koszty wynagrodzeń pracowników Agencji pokrywane są z przychodów Agencji.

2. Zakładowy regulamin wynagrodzeń pracowników Agencji zatwierdza minister właściwy do spraw transportu na wniosek Prezesa.

⁸⁾ W brzmieniu ustalonym przez art. 15 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726), który wszedł w życie z dniem 1 maja 2011 r.

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 613, z 2014 r. poz. 768 i 1100 oraz z 2015 r. poz. 4, 978, 1045, 1166 i 1333.

Rozdział 4

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 11. (pominięty)¹⁰⁾

Art. 12. (pominięty)¹⁰⁾

Rozdział 5

Przepisy przejściowe, dostosowujące i końcowe

Art. 13. 1. Agencja przejmuje z przedsiębiorstwa państwowego „Porty Lotnicze”, zwanego dalej „PPL”, z mocy ustawy, wyodrębnione w trybie określonym w ust. 2, składniki majątkowe i niemajątkowe tego przedsiębiorstwa, służące dotychczas do wykonywania zadań państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym przez jego jednostkę organizacyjną – Agencję Ruchu Lotniczego (ARL), niezbędne do realizacji zadań Agencji określonych w art. 4 ust. 1, 3 i 4, w tym związane z nimi wierzytelności i zobowiązania.

2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze decyzji, składniki majątkowe i niemajątkowe, w tym wierzytelności i zobowiązania, o których mowa w ust. 1.

3. Określenie składników majątkowych i niemajątkowych, o których mowa w ust. 2, zostanie dokonane w oparciu o dane przekazane przez PPL i opracowane przez komisję przygotowawczą, działającą przy ministrze właściwym do spraw transportu, według stanu na dzień przejścia.

4. Decyzja, o której mowa w ust. 2, będzie stanowiła podstawę do wpisania do ksiąg wieczystych i rejestrów tytułu prawnego Agencji do określonych w decyzji składników, o których mowa w ust. 2.

5. Naczelny dyrektor PPL i Prezes mogą zawrzeć umowy dotyczące spraw zaistniałych przed dniem wejścia w życie ustawy w zakresie wspólnej działalności PPL i Agencji Ruchu Lotniczego.

6. W odniesieniu do przejętego majątku, o którym mowa w ust. 1, Agencja ustala wartość początkową poszczególnych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, o której mowa w art. 16g ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2000 r. Nr 54, poz. 654, z późn. zm.¹¹⁾), w wysokości wartości początkowej określonej w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych PPL. Agencja dokonuje odpisów amortyzacyjnych, o których mowa w art. 15 ust. 6 i art. 16h tej ustawy, z uwzględnieniem dotychczasowej wysokości odpisów amortyzacyjnych dokonanych przez PPL oraz kontynuuje metody amortyzacji przyjęte przez PPL. Do tych odpisów amortyzacyjnych nie ma zastosowania art. 16 ust. 1 pkt 63 lit. a tiret pierwsze tej ustawy.

7. W zakresie czynności niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania Agencji, polegających na oddaniu Agencji przez PPL składników aktywów trwałych do korzystania na podstawie umów prawa cywilnego w okresie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nie stosuje się art. 5a ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa.

8. Koszty związane z przejściem, o którym mowa w ust. 1, obciążają Agencję.

9. Agencja przejmuje składniki majątkowe, o których mowa w ust. 1, na utworzenie funduszu założycielskiego.

10. Do przejścia, o którym mowa w ust. 1, przepisów ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹²⁾) nie stosuje się.

¹⁰⁾ Zamieszczony w obwieszczeniu.

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 60, poz. 700 i 703, Nr 86, poz. 958, Nr 103, poz. 1100, Nr 117, poz. 1228 i Nr 122, poz. 1315 i 1324, z 2001 r. Nr 106, poz. 1150, Nr 110, poz. 1190 i Nr 125, poz. 1363, z 2002 r. Nr 25, poz. 253, Nr 74, poz. 676, Nr 93, poz. 820, Nr 141, poz. 1179, Nr 169, poz. 1384, Nr 199, poz. 1672, Nr 200, poz. 1684 i Nr 230, poz. 1922, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 96, poz. 874, Nr 137, poz. 1302, Nr 180, poz. 1759, Nr 202, poz. 1957, Nr 217, poz. 2124 i Nr 223, poz. 2218, z 2004 r. Nr 6, poz. 39, Nr 29, poz. 257, Nr 54, poz. 535, Nr 93, poz. 894, Nr 121, poz. 1262, Nr 123, poz. 1291, Nr 146, poz. 1546, Nr 171, poz. 1800, Nr 210, poz. 2135 i Nr 254, poz. 2533, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 57, poz. 491, Nr 78, poz. 684, Nr 143, poz. 1199, Nr 155, poz. 1298, Nr 169, poz. 1419 i 1420, Nr 179, poz. 1484, Nr 180, poz. 1495 i Nr 183, poz. 1538 oraz z 2006 r. Nr 94, poz. 651, Nr 107, poz. 723, Nr 136, poz. 970, Nr 157, poz. 1119, Nr 183, poz. 1353 i Nr 217, poz. 1589.

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484 oraz z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029.

Art. 14. 1. Agencja nie odpowiada za zobowiązania PPL, niezwiązane z działalnością jego jednostki organizacyjnej – Agencji Ruchu Lotniczego jako państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym, powstałe przed dniem wejścia w życie ustawy, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. Agencja wstępuje we wszystkie stosunki prawne, których przedmiotem była dotychczasowa działalność jednostki organizacyjnej PPL – Agencji Ruchu Lotniczego, jako państwowego organu zarządzania ruchem lotniczym, bez względu na charakter prawny tych stosunków.

3. W przypadku roszczeń majątkowych osób trzecich w stosunku do nieruchomości PPL, ujawnionych przed lub po wejściu w życie ustawy, PPL i Agencja odpowiadają za te zobowiązania solidarnie.

Art. 15. Agencja, na potrzeby pokrycia zobowiązań Agencji Ruchu Lotniczego przejętych zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 14, powstałych przed dniem wejścia w życie ustawy, za zgodą ministra właściwego do spraw transportu, może emitować obligacje i inne papiery wartościowe na podstawie przepisów o obligacjach do wartości nie wyższej niż 50% jej rocznych przychodów określonych w planie finansowym na dany rok.

Art. 16. W okresie 2 lat od dnia wejścia w życie ustawy, ograniczenia, o których mowa w art. 7 ust. 6, nie mają zastosowania do działalności inwestycyjnej prowadzonej, przed dniem wejścia w życie ustawy, wspólnie w ramach PPL, pod warunkiem uzyskania zgody ministra właściwego do spraw transportu.

Art. 17. Na pokrycie kosztów funkcjonowania w pierwszych trzech miesiącach Agencja otrzyma z budżetu państwa pożyczkę.

Art. 18. 1. W pierwszym roku działalności Agencja prowadzi gospodarkę finansową w oparciu o zatwierdzony przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego plan finansowy na 2007 r., o którym mowa w art. 129 Prawa lotniczego.

2. Zadanie zapewnienia koordynacji działań poszukiwawczo-ratowniczych, o którym mowa w art. 4 ust. 4, Agencja wykonuje począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r.

Art. 19. Z dniem wejścia w życie ustawy pracownicy PPL zatrudnieni w jednostce organizacyjnej PPL – Agencji Ruchu Lotniczego stają się pracownikami Agencji.

Art. 20. 1. Do czasu powołania Prezesa zgodnie z art. 6 ust. 3, jednak nie dłużej niż na 6 miesięcy, Prezes Rady Ministrów, z dniem ogłoszenia ustawy, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, powołuje Prezesa bez przeprowadzenia konkursu.

2. Prezes, o którym mowa w ust. 1, do czasu powołania Prezesa zgodnie z art. 6 ust. 3, jest uprawniony do podejmowania wszelkich działań przygotowawczych i organizacyjnych niezbędnych do utworzenia Agencji oraz jej funkcjonowania.

3. Do czasu utworzenia Agencji koszty związane z wynagrodzeniem i działalnością Prezesa pokrywa PPL. Z chwilą utworzenia Agencji, Agencja jest obowiązana do zwrotu tych kosztów.

Art. 21. (pominięty)¹⁰⁾

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2007 r., z wyjątkiem art. 13 ust. 3 i art. 20, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia¹³⁾.

Załącznik do ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r.
(pominięty)¹⁰⁾

¹³⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 29 grudnia 2006 r.